

[Arne Bjerregaard]

voldssygdomme, som altid opstår på dybstrøelse. Nu har man jo hørt de samme folk og mange andre plage dette folketing med, at vi skal sørge for, at der ikke er medicinrester i vores dyr. Her er en metode, hvorved man i hvert fald på dette område kan hindre, at der er medicinrester i den føde, vi indtager.

Lad mig sluttelig sige, at det glæder mig da, at de følelseladede argumenter ikke var så stærkt udtalt i denne sag i dag. Men det kan selvfølgelig være nok med de følelseladede argumenter, man ude omkring kan møde, og disse argumenters konklusion. Der er en klar diskrepans mellem disse konklusioner og de konklusioner, man må drage ud fra rent faglige undersøgelsesresultater på både fysiologiens og psykologiens eller, om man vil, etologiens område.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg vil begynde med en tak til de ordførere – det var jo langt det store flertal af dem – som i hvert fald i princippet var helt indforståede med, at denne ændring af dyreværnsloven, som her er foreslået, er rimelig.

Fru Tove Lindbo Larsen nævnedes, at det var vigtigt, at der blev taget et overordnet hensyn til dyrene, og nævnedes bl. a., at målene for burene forekom at være lovlig små. Det kan naturligvis vurderes forskelligt, men jeg vil blot have lov til at henvise til, at når vi ser på, hvordan det er i andre lande, så vil vi i Danmark, hvis dette forslag gennemføres, have et bundareal pr. høne, der er større målt i kvadratcentimeter end f. eks. efter de svenske regler, de engelske regler og andre internationale regler. Størrelsen er ikke ganske vilkårligt fastsat, men beror på undersøgelser foretaget af arbejdsgruppen under det veterinære sundhedsråd.

Må jeg med hensyn til spørgsmålet om tilsyn og kontrolfunktionerne sige, at det har vi naturligvis også været opmærksomme på i ministeriet i forbindelse med udarbejdelse af lovforslaget, men heller ikke her er der jo nogen enstemmig vurdering fra arbejdsgruppens side. Der er tre medlemmer, der anbefalede et tilsyn, medens andre medlemmer har lagt hovedvægten på en ordning, hvor man havde en forudgående offentlig godkendelse af det færdigmonterede system, inden det kunne tages i brug. Der er i bemærkningerne redegjort for, at man på baggrund af, at der

netop ikke kan være tale om, at buranlægget kan komme i anvendelse, før der foreligger en tilladelse og en besigtigelse, har ment, at et fast periodisk tilsyn ikke var nødvendigt.

Dette svar gælder også delvis til fru Annelise Gotfredsen. Jeg håber på baggrund af den velvilje, som dog fremkom i indlægget – selv om man ville have mange spørgsmål nøjere vurderet i udvalget – at man også dér vil være åben over for en debat om specielt dette spørgsmål, når man ser de forskellige indlæg og vurderinger, der foreligger om dette.

Jeg takker også hr. Askjær Jørgensen for hans tilslutning til forslaget. Hr. Henrik Toft stillede et spørgsmål om typegodkendelse af bure og tænkte vel dér på noget af det, jeg lige refererede at nogle af udvalgsmedlemmerne i arbejdsgruppen havde foreslået. Jeg må nok sige, at burene skal jo opfylde visse mål, og derfor vil der vel i realiteten blive tale om en art typegodkendelse, men der skal altså ske en godkendelse i hvert enkelt tilfælde af bursystemet, idet der også vil blive taget hensyn til andre spørgsmål end selve netsystemet, også ventilationsforhold osv., altså hvordan det opstilles praktisk.

Jeg takker også fru Mimi Jakobsen, der naturligt også ville have nærmere oplysninger, men som udtrykte en principiel forståelse for lovforslagets hensigt.

Også hr. Karl Møller fra kommunisterne og hr. Svend Haugaard fremhævede, at det afgørende var, at der blev gode forhold for dyrene, og at der ikke var tale om mishandling på nogen måde. Jeg vil da gerne sige, at det er klart sådan, at de almindelige regler om dyremishandling gælder ved siden af alt dette her, det er helt oplagt.

I hr. Honorés indlæg berørte man også spørgsmålet om burstørrelserne, men det har jeg delvis besvaret, og det kan vi også komme ind på under udvalgsarbejdet. Jeg forstod konklusionen sådan, at foreløbig ville den endelige stillingtagen afhænge af udvalgsarbejdet. Også her vil jeg udtrykke et håb om, at der fra kristeligt folkepartis side kan være forståelse for dette forslag.

Derimod må jeg notere, at fru Lilli Gyldenkilde var imod forslaget, og at hr. Tyroll havde den samme indstilling. Det må vi så tage til efterretning.

Jeg vil takke hr. Johan Philipsen, der med sin klare redegørelse for, hvordan forholdene